

9.4 Kansainvälistä toimintaa

Norskenstreffen

Norskenstreffen on määräväliajoin pidettävä Pohjoismainen Sotilastaitokilpailu. Tapahtuman tavoitteena on kilpailla kenttä-ammunnassa ja sotilastaitolajeissa sekä ylläpitää ja kehittää eri organisaatioiden yhteistyötä. Kilpailu on sekä yksilö- ja joukkuekilpailu ja tapahtuma käsittää sekä miesten- ja naisten sarjan. Miesten kilpailun painopiste on vaativissa kenttäammunnoissa, joissa käytetään ko. maan omaa palvelusasetta. Muita sotilastaitolajeja ovat esim. reittisuunnistus, käsikranaatin tarkkuusheitto ja etäisyyden arviointi.

Tapahtumalla on pitkät perinteet ja ensimmäinen kilpailu toimeenpantiin jo vuonna 1945 Uumajan ja Mosjoen (*Norja*) kodinturvajoukkojen (*hemvärnet*) kesken. Vaasan Sotilasläänin Esikunta sai vuonna 2003 kutsun osallistuja ensi kerran tapahtumaan, joka pidettiin Uumajassa. Tämän jälkeen Esikunta on yhteistyössä Keski-Pohjanmaan Maanpuolustuspiirin kanssa osallistunut tapahtumaan yhdellä mies- ja naisjoukkueella.

Norskenstreffen pidettiin Lohtajan harjoitus- ja ampuma-alueella vuonna 2006. Tapahtuma toimeenpantiin yhteistyössä Vaasan Sotilasläänin Esikunnan ja Keski-Pohjanmaan Maanpuolustuspiirin kanssa.

Norjalaiset ja ruotsalaiset kodinturvajoukot sekä Vaasan Sotilasläänin reserviläiset kohtasivat yhteisissä kisoissa nyt kolmatta kertaa. Tämä Norskenstreffeniksi kutsuttu tapahtuma koostui sekä joukkue- että henkilökohtaisista kilpailuista, joihin osallistuu sekä miehiä että naisia.

”Kilpailut onnistuivat hyvin ja saatu palaute oli myönteistä”, totesi kilpailun johtoryhmän edustaja Kari Rönqvist tyytyväisenä.

Kilpailua johti Vaasan sotilasläänin komentaja, kommodori Hannu Luukkonen. Miehet mittasivat taitojaan kenttäammunnassa, käsikranaatinheitossa, reittisuunnistuksessa sekä etäisyyden arvioinnissa – naiset ensiavussa, reittisuunnistuksessa, maalin paikantamisessa, käsikranaatinheitossa, tulenteossa, vedenkeitossa sekä etäisyyden arvioinnissa.

Sekä toimitsijoille että kilpailijoille kyseessä oli vapaaehtoinen kertausharjoitus.

Vaasan Sotilasläänin joukkueet menestyivät kohtuullisen hyvin sijoittuen toiseksi sekä naisten että miesten sarjassa.

”Vaikka tapahtuma on sotilastaitokilpailu, perimmäisenä tarkoituksena on kuitenkin kanssakäyminen ja tuttavuuksien luominen osallistujien ja maiden välillä”, Rönqvist pohti.

Pohjalainen 23.08.2006 16:08

Suomalaiset ovat menestyneet kilpailussa ensi kertojen jälkeen erittäin hyvin. Esimerkkinä mainittakoon, että Ruotsin Bodenissa vuonna 2007 pidetyssä kilpailussa Pohjanmaan Sotilasläänin Esikunnan mies- ja naisjoukkue voitti molempien sarjojen joukkuekilpailun.

9.5 Jääkäriperinteet

Itsenäinen Suomi 80 vuotta — Vaasassa runsaasti maanpuolustusaiheisia juhlatapahtumia

Kun Suomi joulukuussa 1917 oli julistautunut Venäjältä riippumattomaksi itsenäiseksi valtioksi, seurasi ajanjakso, jossa Vaasa ja Pohjanmaa olivat usein keskeisesti esillä. Näihin tapahtumiin liittyen vietettiin Vaasassa kevätkaudella 1998 lukuisia itsenäisyys- ja maanpuolustusaiheisia juhlatilaisuuksia.

Professori Ilkka Virtanen tarkastelee tapahtumia seuraavassa erityisesti edustamansa järjestön, *Pohjanmaan Maanpuolustuskilta - Österbottens Försvargille ry:n* näkökulmasta.

Tammisunnuntai

Itsenäiseksi julistautuminen ja eräiden ulkovaltojen tunnustuksetkaan eivät vielä taanneet maallemme valtiollista suvereniteettia. Maassa oli runsaasti aseissa olevaa venäläistä sotaväkeä. Alkoi Vapaussota tämän vieraan asevoiman aseista riisumi-

KUVA190. Professori Ilkka Virtanen tervehtii eversti ja rouva Kaarle ja Marianne Ruutua.

seksi. Tapahtumat käynnistyivät sunnuntaina 27.1.1918 usealla paikkakunnalla Vaasan seudulla. Tammissunnuntaista onkin muodostunut vapautemme perinteinen muistopäivä erityisesti Pohjanmaalla.

Tammissunnuntai on myös Pohjanmaan Maanpuolustuskillan vuosipäivä. Tänä vuonna vuosipäivään sisältyi erityistä juhlavuutta 80-vuotismuistopäivän johdosta. Vaasan Rannikkopatteriston koulutustalon Vaasa-salin täyttänyt juhlayleisö sai kuulla mm. Pohjanmaan Sotilassoittokunnan esittämää musiikkia sekä Helsingin yliopiston emeritusprofessori Päiviö Tommilan juhlapuheen aiheesta "Suomen synnyt". Tommila katsoi maamme kansallisen ja valtiollisen kehityksen tapahtuneen seitsemänä vaiheena, "syntyinä", joista valtiollinen itsenäistyminen 80 vuotta sitten oli luonnollisesti yksi keskeisimmistä.

Jääkäreiden Suomeen paluu

Kuukausi tammissunnuntain jälkeen Vaasassa jälleen tapahtui. Helmikuun 25. päivänä 1918 Saksassa koulutuksessa olleet jääkärit palasivat Suomeen. Maihin noustiin Vaasassa, jonka kauppatorilla kenraali Mannerheim suoritti joukkojen

KUVA191. Jääkäripataljoona 27:n juhla Vaasan Kaupungintalolla. Lippuvartiassa kapteeniluutnantti David Prosi, luutnantti Tapio Piittari ja kapteeniluutnantti Tomi Sihvonen.

katselmuksen. Jääkäriprikaati 27:n perinneyhdistys järjesti näiden tapahtumien kunniaksi 25.2.1998 valtakunnallisen juhlapäivän.

Vaasan kauppatorilla, Suomen Vapaudenpatsaan juurella pidetyn jääkärijoukkojen paraatikatselmuksen suoritti Läntisen Maanpuolustusalueen komentaja, kenraaliluutnantti Jussi Hautamäki. Sääksi oli osunut todellinen taistelijan ilma. Purevan kylmä viima siihen yhdistyneine lumituiskuineen asetti sekä joukot että yleisön kovalle koetukselle. Kenraaliluutnantti Hautamäki totesikin iltajuhlassa pitämässään puheenvuorossa, että puhuessaan joukoille vastatuuleen hänen oli tarvinnut seistä n. 45 asteen etunojassa pysyäkseen yleensä pystyssä.

Vaasan kaupungintalossa, jota Suomen laillinen hallitus, senaatti, piti istuntopaikkanaan keväällä 1918, järjestettiin arvokas pääjuhla, jossa juhlapuhujana toimi Puolustusvoimain komentaja, kenraali Gustav Hägglund. Myöhemmin illalla järjestettyyn illallisjuhlaan osallistui suuri joukko kutsuvieraita ja Jääkäriprikaati 27:n perinneyhdistyksen jäseniä ympäri maata. Perinneyhdistyksen ydinjoukon muodostavat nykyisin jääkärien lapset perheineen."

Professori Ilkka Virtanen, Pohjanmaan Maanpuolustuskilta - Österbottens Försvargille ry:n puheenjohtaja.

Viimeinen aktiivipalveluksessa ollut jääkäri, puolustusvoimain komentaja, jalkaväenkenraali, Mannerheim-ristin ritari Kaarlo Heiskanen siirtyi reserviin vuonna 1959. Viimeinen jääkäri Rajavartiolaitoksen päällikkönä vuoteen 1959 oli kenraaliluutnantti, Mannerheim-ristin ritari Albert Puroma. Albert Puroman elämäntarina kansakoulun käyneestä, vankileirille Saksaan internoidusta merimiehestä kenraaliluutnantiksi ja Mannerheim-ristin ritariksi on jääkärien historiassakin ainutlaatuinen. Kenraali Valve totesi kerran:

”Vain harva meistä oli lähtiessään ajatellut sotilasuraa”.

Merimies Puroma tuskin kuului sotilasurasta haaveilleisiin. Kotikunnailleen palanneiden jääkärien vaikutus maanpuolustustahdon ja isänmaallisuuden rakentumiseen Suomen kansan keskuudessa on lähes tutkimaton alue. Suojeluskuntien historioiden kirjoitus on tuomassa esiin *”nimettömien”* jääkärien ruohonjuuritason työn maanpuolustuksen hyväksi. Tämän työn tuottavuudesta me nostamme tänä päivänä voittoa itsenäisenä Suomena.

”Jääkärien historia opettaa suhteellisuuden tajua ja vaikeuksista selviytymistä, jolla on merkitystä nyt ja vastaisuudessa” Tämä tutusta pääkirjoituksesta lainattuna. Jääkärit joutuivat kahdesti valitsemaan liittolaisensa vallitsevien realiteettien perusteella. Suomalaisille suotiin vuonna 1994 ensimmäisen kerran maamme historiassa mahdollisuus valita paikkamme Euroopan maiden joukossa vapailla, demokraattisilla vaaleilla. *”Suomi ei ole enää yksin”*, näin kenraali Valve, kun häneltä pyydettiin kannanottoa Suomen EU-jäsenyyteen!

Luottamus Suomen tulevaisuuteen itsenäisenä ja vapaana valtiona, usko tämän asian oikeutukseen sekä tahto ja uskallus taistella näiden päämäärien puolesta, on jääkärien Suomen nuorisolle vuonna 1975 laatiman testamentin perussanoma. Yleinen asevelvollisuus ja laajamittainen vapaaehtoinen maanpuolustustyö sekä jokapäiväisen elämän edellytykset luovat perustan suomalaiselle maanpuolustustahdolle. Yleiseen asevelvollisuuteen perustuva asevoima vapaaehtoisine tukijärjestöineen osoitti vahvuutensa viime sotiemme aikana. Jääkärien aikainen perusasetelma ei ole muuttunut. Vapaaehtoiseen maanpuolustukseen liittyvien toimijoiden päämäärät on vuosien kuluessa tarkistettu ja

sopeutettu tämän päivän ja tulevaisuuden Suomeen. Suomi on puolustamisen arvoinen maa. Olkoon näin myös tulevaisuudessa.

”Jääkärien elämäntyölle ja veteraanisukupolvelle kunniaa tehden!”

Asko Kilpinen

Prikaatikenraali Asko Kilpinen on Jääkäripataljoona 27:n Perinneyhdistyksen puheenjohtaja.

Jääkärikenraali Väinö Valve oli viimeinen jääkäri. Hän kuoli 99-vuotiaana vuonna 1995.

Kenraaliluutnantti A.-E. Martola nimettiin YK:n Kyproksella olevien joukkojen komentajaksi vuonna 1966. Hän täytti sinä vuonna 70 vuotta.

Kylkirauta 4/2007

9.6 Veteraanitoimintaa

Kilta alueensa maanpuolustusperinteiden ja historiallisten muistojen vaalijana

”Pohjanmaan Maanpuolustuskilta viettää vuosipäiväänsä Tammisunnuntaina, Vapaussodan alkamisen muistopäivänä. Tammisunnuntai ei ehkä valtakunnallisesti kuulu ns. suurten juhlapäivien joukkoon, mutta Pohjanmaalla sillä on aina — ensimmäisestä, v. 1918 Tammisunnuntaista lähtien — ollut merkittävä asema yhtenä maamme itsenäisyyden ja vapauden merkkipaaluna. Tällä asianteilalla on luonteavat selityksensä: Vapaussota alkoi Tammisunnuntaina juuri täältä Pohjanmaalta, kuukautta myöhemmin Saksassa koulutuksensa saaneet jääkärit palasivat kotimaahansa Vaasan kautta ja monilla nimillä tunnettu ja monia eri elementtejä sisältänyt Suomen v. 1918 sota oli nimenomaan Pohjanmaalla luonteeltaan ennen kaikkea vapaussotaa, vapautumista nyt vieraaksi vallaksi muuttuneen Venäjän armeijasta.

Tammisunnuntaista v. 1918 alkaneet tapahtuneet olivat vuosi sitten tavanomaista laajemmin esillä julkisessa keskustelussa. Syyinä luonnollisesti oli valtiollisen itsenäisyytemme kahdeksannen vuosikymmenen täyttyminen.

On odotettavissa, että tänä vuonna, erityisesti vuoden loppupuolella, keskustelun painopiste siirtyy kahta vuosikymmentä myöhäisempiin tapahtumiin. Sillä tulee-han marraskuun 30. päivänä kuluneeksi 60 vuotta talvisodan syttymisestä. Vielä nuori itsenäinen valtio joutui vaikeissa olosuhteissa puolustamaan vasta kaksi vuosikymmentä aikaisemmin hankkimaansa vapautta.

Händelserna, som fick sin början på januarisöndagen år 1918, var i följande intresseämnet i den offentliga diskussionen grundligare än vanligt. Orsaken ligger naturligtvis däri att vårt lands självständighet då nådde sitt åttonde decennium. Detta år, speciellt i dess senare hälft, kommer diskussionens tyngpunkt förmodligen att ligga på händelserna två decennier senare. Den 30. november har det ju förflutit 60 år sen vinterkriget bröt ut. Då blev vår ännu unga självständiga nation tvungen att i svåra förhållanden försvara sin frihet den hade uppnått bara drygt tjugo år tidigare.

Jo viime syksyn kirjamarkeinoilla saimme tutustua varsin merkittävään ja mielenkiintoiseen puheenvuoroon näistä vuosien 1939–44 tapahtumista. Presidentti Mauno Koivisto esittää kirjassaan "Koulussa ja sodassa" muistiinpanoihinsa tukeutuen varsin yksityiskohtaisen kuvauksen kokemuksistaan sekä talvi- että jatkosodan eri vaiheista. Esitys on koivistomaisen tarkkaa, pohdiskelevaa ja tapahtumien yhteyksiä laajempiin kokonaisuuksiin asettelevaa. Tavallisena rivimiehenä sodassa toimineen nuorukaisen kokemuksille ja kirjallisesti muistiin merkitsemille ajatuksille antavat aivan oman painoarvonsa ne myöhemmät yhteiskunnalliset asemat ja tehtävät, joihin hänen tiensä oli johtava. Historiasta tunnemme runsaasti kenraaleita ja muita sotapäälliköitä, joista sittemmin on tullut — joko demokraattisesti valittuina tai asevoimin — maansa hallitsijoita, mutta Koiviston kaltaisen perussotilaan nousu maansa päämieheksi ja samalla maansa puolustusvoimien ylipäälliköksi lienee harvinaisuus ainakin uudemman ajan valtiolisessa historiassa.

Maanpuolustuskiltojen yhtenä keskeisenä tehtävänä on ylläpitää perinteitä ja historiallisia muistoja ja välittää niitä sukupolvilta toisille. Alueellisesta luonteestaan johtuen Pohjanmaan Maanpuolustuskilta keskittyy tässä työssä nimenomaan Pohjanmaan rannikkoalueen maanpuolustusperintöön ja muistoihin.

Tänä vuosipäivänään killalla on tarjottavana kaksi perinteiden vaalimiseen liittyvää tapahtumaa.

Aiemmin iltapäivällä voimme ensi kertaa esitellä killan maanpuolustusaiheista näyttelyä, tosiasiaa pienimuotoista maanpuolustusmuseota. Näyttely on puhtaasti talkoovoimin toteutettu hanke, josta vastuun ovat kantaneet killan kunniapuheenjohtaja, kanslianeuvos Holger Strandberg, killan museojaos, vapaaehtoiset museo- ja historia-alan asiantuntijat sekä suuri joukko konkreettiseen rakennustyöhön osallistuneita nais- ja miesveteraaneja. Korkeasta iästään huolimatta tämä veteraanisukupolvi on vieläkin voimissaan. Siitä maanpuolustusnäyttelyn perustamiseen uhratut työpanokset ovat hyvä osoitus. Esinelahjoittajien joukko on niin ikään suuri. Museoesineiden joukossa on todellisia harvinaisuuksiakin. Monet yritykset, yksityishenkilöt ja säätiöt ovat niin ikään tukeneet näyttelyn perustamistyötä lahjoituksillaan. Näille kaikille maanpuolustusnäyttelyn perustamiseen myötävaikuttaneille tahoille lausun killan puolesta mitä parhaimmat kiitokseni.

Vi kunde redan tidigare i eftermiddags beskåda gilletts historiska försvarsutställning, i själva verket ett försvarsmuseum i en liten skala. Utställningen har blivit förverkligat i ren "talkoanda". Ansvaret har legat hos gilletts hedersordförande, kanslichef Holger Strandberg, hos gilletts museisektion, hos frivilliga musei- och historieexperter, samt hos en mängd kvinliga och manliga veteraner som har gjort det själva byggnadsarbetet. Trots sin höga ålder har denna veterangeneration ännu sin styrka kvar. Grundandet av försvarutställningen är ett konkret bevis på det. Personerna som skänkte de otaliga historiska föremålen var också många. Det finns verkliga rariteter bland museiföremålen. Många företag, privata personer och fonder har gjort denna utställning möjlig med sina donationer. På gilletts vägnar vill jag framföra ett stort tack till alla dessa som medverkat till grundandet av utställningen.

Vietämme killan vuosijuhlaa perinteikkäässä paikassa. Upseerikerhon seiniä koristavat Pohjanmaan ja Vaasan sotilasläänien komentajien muotokuvat. Olemme iloisia ja ylpeitä siitä, että meillä tänään on tilaisuus jatkaa tätä perinnettä. Osana killan vuosipäivän juhlaa paljastamme hetken kuluttua sotilasläänin edellisen komentajan, prikaatikenraali Asko Kilpisen muotokuvan ja luovutamme sen Vaasan Upseerikerholle liitettäväksi aikaisempien komentajien rinnalle.

Arvoisa juhlayleisö. Ärade festpublik. Tervetuloa viettämään kanssamme Pohjanmaan Maanpuolustuskillan vuosipäivän juhlaa ja prikaatikenraali Asko Kilpisen muotokuvan paljastustilaisuutta. Ni är alla hjärtligt välkomna att fira med oss Österbottens Försvarsgillets årsdagsfest och avtäckningen av brigadgeneral Asko Kilpinens porträtt.”

Professori Ilkka Virtanen: Tervehdys sanat Pohjanmaan Maanpuolustuskillan Vuosipäivän juhlassa Tammissunnuntaina 31.1.1999

Kansallisen Veteraanipäivän pääjuhla Vaasassa 1998

Kaksi vuosikymmentä kestänyt itsenäisyytemme asetettiin kovalle koetukselle, kun Suomi osana toisen maailmansodan melskeitä joutui talvi- ja jatkosodassa viiden vuoden ajan puolustamaan nuorta itsenäisyyttään. Keski-ikältään jo 80 vuotta lähenevä veteraanijoukko on vasta runsaat 10 vuotta saanut nauttia siitä arvostuksesta, joka heille isänmaamme vapauden puolustamisesta ja pelastamisesta kuuluu.

Kansallinen Veteraanipäivä on valtiovallan kaunis kunnianosoitus veteraanisukupolvelle.

Kansallisen Veteraanipäivän 12. valtakunnallinen pääjuhla vietettiin Vaasassa 27.4.1998. Juhlapuhujana toimi valtiovarainministeri Sauli Niinistö ja Tasavallan presidentti Martti Ahtisaari kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan. Ohjelmassa oli lisäksi mm. veteraanien muodostaman Korsukuoron esityksiä sekä katkelmia Vaasan Oopperan tuottamista *”Isänmaan tyttäret”* ja *”Jääkäri Ståhl”* -oopperoista. Tämän kirjoittajalla oli tilaisuus osallistua järjestelyihin kansallisen päätoimikunnan jäsenenä sekä pitää juhlapäivän aamuna lipunnoston yhteydessä lippupuhe Suomen Vapaudenpatsaan juurella Vaasan kauppatorilla.

Suomen Vapaudenpatsas 60 v

Vuoden 1918 tapahtumista ja Vaasan asemasta niissä muistuttavat Vaasaan pystytetyt kaksi muistomerkkiä: Suomen Vapaudenpatsas (v. 1938) ja Jääkäripatsas (v. 1958). Myöskin samana vuonna alkunsa saaneilla Ilmavoimilla on oma Kotka-patsaansa Vaasassa.

Vaasan Kiltapiiri, oma kiltamme ja veteraanijärjestöt järjestivät 8.7.1998 Suomen Vapaudenpatsaalla, patsaan 60-vuotisen olemassaolon merkeissä, juhlatilaisuuden itsenäisyytemme ja vapautemme kunniaksi. Paikalla oli runsaslukuinen maanpuolustus- ja veteraanijärjestöjen lippulinna. Havuseppeleen patsaalle laskivat Vaasan Veteraanipiirin puheenjohtaja, kanslianeuvos Holger Strandberg, Vaasan Kiltapiirin puheenjohtaja, evl. Veijo Rutanen ja tämän kirjoittaja. Kirjoittaja Professori Ilkka Virtanen esitti myös lyhyen puheenvuoron sepeleen laskun yhteydessä.

KUVA209. Vasemmalla. Jorma Aberto ja Tomi Nurminen ovat laskeneet sepeleen Jääkäripatsaalle 25.2.2008

KUVA210. Oikealla. Vaasan Sotilaspiirin päällikkö Veijo Rutanen ja toimistosihtööri Hannele Koskimies laskivat sepeleen Vaasan kasarmitorin perinnemuurille 4.6.1995.

Vaasan Rannikkopatteriston lakkauttaminen

"Vaasa on vanha varuskunta kaupunki. Itsenäistymisemme aikoihin sotajoukot olivat venäläisiä. Vapaussodan myötä venäläiset joukot riisuttiin aseista ja poistettiin maasta. Tilalle tulivat oman maamme puolustusvoimat. On kuin kohtalon ivaa, että tasan 80 vuotta näitten isänmaamme vapauttamisen kannalta keskeisten tapahtumien jälkeen varuskuntatoiminta Vaasassa lopetetaan. Maanpuolustus- ja veteraanijärjestöt sekä alueen asukkaat yleisestikin ovat kokeneet tapahtuman epäoikeudenmukaisena. Paikallinen ja alueellinen etu on saanut väistyä valtakunnallisen edun tieltä. Näin toimenpidettä on ainakin puolustusvoimain johdon ja valtioneuvoston taholta perusteltu. Mikä on päätetty toteuttaa, se on hyväksyttävä, vaikkapa sitten nuristen ja kättä taskussa nyrkkiin puristellen. Joukkojen vuoden loppuun mennessä tapahtuvan Vaasasta poistumisen johdosta patteriston kuluva vuoden tilaisuudet ovat siten olleet tavanomaista merkittävämmät ja koskettavammat.

Vaasan Rannikkopatteriston ja samalla Vaasan viimeiset alokkeat astuivat palvelukseen tammikuussa 1998. Saapumiserän valatilaisuus järjestettiin Vaasan kirkossa 27.2.98. Koin saaneeni osakseni suuren, vaikkakin haikean kunniatehtävän, kun sain toimia valakaavan lukijana ja valan vastaanottajana tässä historiallisessa tilaisuudessa. Valaa seurannut ohimarsi oli saanut kaupunkilaiset runsain joukoin liikkeelle. Jossakin taustalla vaikutti tapahtumien näkymätön ohjailija, jolla oli suurta draaman tajua: vain kahta päivää aikaisemmin oli juhlittu jääkärien Suomeen (ja Vaasaan) paluun 80-vuotismuistojuhlaa, nyt oltiin katsastamassa ainakin näillä näkymin viimeisiä vaasalaisia sotilasjoukkoja.

Vaasan Rannikkopatteriston toiminta lakkaa vuoden loppuun mennessä viimeisten varusmiesten kotiutumisen myötä. Joukkojen viimeinen merkittävä julkinen esiintyminen oli ilmeisesti kuitenkin 29.6.1998, jolloin patteriston edellinen komentaja everstiluutnantti Hannu Luukkonen luovutti komentajan tehtävät majuri Pauli Salolle.

Komentajan vaihdokseen liittyi paraatikatselmus Kasarmintorilla sekä ohimarsi Kauppapuistikolla. Ohimarssin vastaanottopaikka oli perinteistä poikkeava, tulevaa ennakoiva. Vaasaa tuntevat tietävät, että Kauppapuistikko jatkuu etelään suuntautuvana moottoritienä. Siellä on joukkojen tuleva sijaintipaikka!

Ohimarssia olivat vastaanottamassa lähtevän ja uuden komentajan sekä Vaasan Sotilasläänin komentajan, prikaatikenraali Asko Kilpisen lisäksi lähes kaikki patteriston aikaisemmat Vaasassa toimineet komentajat."

Maanpuolustaja, Suomen Sotilaan erikoisnumero 4B, 23 (Kirj. Jukka Virtanen)

Vaasan Rannikkopatteriston taival

"Vaasan Rannikkopatteristo on ollut Vaasassa lähes 30 vuotta. Se on vakiinnuttanut asemansa maanpuolustusjärjestävällisen Etelä-Pohjanmaan ainoana joukko-osastona. Puolustusvoimien uudelleenorganisaatio, joka 1990-luvun alettua tulee mullistamaan monen joukon ja laitoksen elämän, ei erityisen paljon koskettane VaaRP:stoa."

Näin kirjoitti Timo Ikonen Rannikon Puolustaja -lehdessä RP 2/98.

Jatkosodan kokemukset osoittivat liikkuvan rannikkotyökistön välttämättömyyden. Puolustusvoimien kautta aikain yleisimmän syyn eli rahapulan vuoksi asiassa päästiin eteenpäin hyvin hitaasti. Kuitenkin jo vuonna 1949 oli esitetty moottoroidun rannikkotyökistöpatterin muodostamista. Tällöin tykkikalusto olisi ollut 122 K 31 ja sijoituspaikkana Hangon Tulliniemi. Pääesikunta epäsi tämän nopeasti. Perusteluina ilmoitettiin, että moottoroitu rannikkotyökistöpatteristo perustetaan ja sijoitetaan Vaasaan.